

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง แนวทางปฏิบัติตามมาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๒/๒ แห่งพระราชบัญญัติ
การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒

การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ อก ๕๑๐๑.๓.๑/๒๐๘๕ ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) ขอหารือแนวทางการปฏิบัติตามมาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๒/๒ แห่งพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๒ ว่า อำนาจของผู้ว่าการหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการมอบหมายในการอนุมัติ อนุญาต ออกใบอนุญาต ให้ความเห็นชอบ หรือเป็นผู้มีอำนาจในการรับจดทะเบียนหรือรับแจ้งตามกฎหมายว่าด้วยการขุดดินและถมดิน กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข และกฎหมายว่าด้วยโรงงาน และอำนาจของ กนอ. ในการเรียกเก็บค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่าย หรือค่าอื่นใดที่กฎหมาย ข้อบัญญัติ หรือเทศบัญญัติว่าด้วยการนั้นมีขอบเขตเพียงใด โดยมีประเด็นขอหารือดังต่อไปนี้

๑. ประเด็นข้อหารือการปฏิบัติตามมาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๒/๒

๑.๑ ผู้ขอดำเนินการตามมาตรา ๔๒ ภายในนิคมอุตสาหกรรมจะต้องเป็นผู้ซึ่งได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรมเท่านั้น หรือรวมถึงบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย เช่น ผู้ร่วมดำเนินงานกับ กนอ. ในการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมตามมาตรา ๖ (๕) หรือบุคคลซึ่งไม่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรม แต่มีความจำเป็นต้องขออนุมัติ ขออนุญาต ขออนุญาตออกใบอนุญาต ขอความเห็นชอบ หรือขอจดทะเบียนหรือแจ้งต่อ กนอ. เพื่อดำเนินการใด ๆ ภายในพื้นที่นิคมอุตสาหกรรม

๑.๒ อำนาจหน้าที่ของผู้ว่าการหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการมอบหมายในการดำเนินการตามมาตรา ๔๒ มีขอบเขตเฉพาะการอนุมัติ อนุญาต ออกใบอนุญาต ให้ความเห็นชอบหรือรับจดทะเบียน หรือรับแจ้ง และการเรียกเก็บค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่าย หรือค่าอื่นใดเท่านั้น หรือรวมถึงการอื่นที่อาจจะเกิดจากการอนุมัติ อนุญาตดังกล่าวด้วยหรือไม่ เช่น การกำกับดูแลผู้รับใบอนุญาตในเรื่องต่าง ๆ ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ (การตรวจสอบข้อเท็จจริง การออกคำสั่งให้ปรับปรุงแก้ไข การพักใช้ใบอนุญาต หรือการเพิกถอนใบอนุญาต) การออกคำสั่งทางปกครอง การอุทธรณ์ การพิจารณาอุทธรณ์ และการบังคับโทษให้เป็นไปตามกฎหมายดังกล่าว หรือเป็นอำนาจของหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจตามกฎหมายนั้น ๆ

๑.๓ การพิจารณาอนุญาตหรือไม่อนุญาตตามมาตรา ๔๒ ผู้ว่าการหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการมอบหมายจะพิจารณาจากหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และข้อกำหนดตามกฎหมายต่าง ๆ โดยรับความเห็นของหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นมาประกอบการพิจารณา

อนุญาต ซึ่งหากผู้ขอรับใบอนุญาตหรือบุคคลผู้มีส่วนได้เสียไม่พอใจผลการพิจารณาจะต้องยื่นอุทธรณ์ต่อหน่วยงานใดเป็นผู้มีอำนาจในการพิจารณาอุทธรณ์ ในกรณีที่ ก.นอ. เป็นผู้มีอำนาจในการพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าว จะต้องส่งเรื่องให้หน่วยงานซึ่งรับผิดชอบตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นให้ความเห็นประกอบการพิจารณาอุทธรณ์ด้วยหรือไม่

๑.๔ การดำเนินการตามมาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๒/๒ ภายในพื้นที่นิคมอุตสาหกรรม ผู้ขอดำเนินการดังกล่าวสามารถยื่นคำขออนุมัติ อนุญาต ออกใบอนุญาต ความเห็นชอบ จดทะเบียน หรือแจ้งต่อหน่วยงานของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่นิคมอุตสาหกรรมนั้นตั้งอยู่ได้หรือไม่

๑.๕ การที่ผู้ว่าการหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการมอบหมายมีฐานะเป็นเจ้าพนักงานหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายตามมาตรา ๔๒ จะมีอำนาจหน้าที่เพียงใดและจะต้องได้รับการแต่งตั้งตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นอีกหรือไม่

๑.๖ ผู้ว่าการหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการมอบหมายจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นเท่านั้น หรือ ก.นอ. สามารถออกกฎหมายลำดับรองได้เอง และจะกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการให้แตกต่างจากที่กำหนดไว้ตามกฎหมายนั้นได้หรือไม่

๑.๗ ผู้ว่าการหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการมอบหมายมีผลผูกพันและอยู่ภายใต้การกำกับของหน่วยงานของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือคณะกรรมการที่มีอำนาจตามกฎหมายนั้นด้วยหรือไม่

๑.๘ นิคมอุตสาหกรรมที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ของหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจตามกฎหมายมากกว่าหนึ่งองค์กร กรณีนี้ผู้ว่าการหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการมอบหมายจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขของหน่วยงานใด และค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่าย หรือค่าอื่นใดตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ที่ ก.นอ. เรียกเก็บตามมาตรา ๔๒/๒ ก.นอ. จะต้องนำส่งค่าธรรมเนียมหรือค่าอื่น ๆ ที่กำหนดให้แก่หน่วยงานใด

๑.๙ ตามมาตรา ๔๒/๒ ที่กำหนดว่า “...ตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามที่ได้ตกลงกัน...” หาก ก.นอ. กับหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจตกลงกันไว้ให้ ก.นอ. นำส่งค่าธรรมเนียมแต่บางส่วน จะกระทำได้อย่างไร

๑.๑๐ ผู้ว่าการหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการมอบหมายตามมาตรา ๔๒ จะมอบอำนาจให้หน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจตามกฎหมายเป็นผู้กระทำการแทนหรือกระทำการใด ๆ รวมถึงการเรียกเก็บค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่าย หรือค่าอื่นใดตามมาตรา ๔๒/๒ แทนได้หรือไม่

๒. ประเด็นข้อหาหรือการปฏิบัติตามกฎหมายแต่ละฉบับ

ก. กฎหมายว่าด้วยการขุดดินและถมดิน

๒.๑ ตามมาตรา ๔๒ กำหนดให้ผู้ว่าการหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการมอบหมายเป็นเจ้าพนักงานหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจในการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายดังกล่าวด้วย แต่มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน พ.ศ. ๒๕๔๓ ไม่ได้กำหนดให้ “ผู้ว่าการ” เป็นเจ้าพนักงานท้องถิ่นไว้ ดังนั้น ผู้ว่าการหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการมอบหมายจะหมายถึงเจ้าพนักงานท้องถิ่นด้วยหรือไม่ ซึ่งมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ หมายถึงผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการขุดดินและถมดินฯ หากผู้ว่าการหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการมอบหมายมีฐานะเป็นเจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยผลของมาตรา ๔๒ แล้ว จะมีอำนาจในการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานภายใต้พระราชบัญญัติการขุดดินและถมดินฯ ได้หรือไม่

๒.๒ ตามมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติการขุดดินและถมดินฯ กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องแสดงบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง และบัตรประจำตัวดังกล่าวเป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวงกำหนดแบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๔๔ โดยในข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวงฯ กำหนดให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเป็นผู้ออกบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ดังนั้น ผู้ว่าการหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการมอบหมายจะมีอำนาจออกบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าวหรือไม่ อย่างไร

๒.๓ ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติการขุดดินและถมดินฯ กำหนดให้ผู้ได้รับความเสียหายหรือมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าอาจได้รับความเสียหายจากการขุดดินหรือถมดิน มีสิทธิร้องเรียนต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นสั่งให้หยุดการขุดดินหรือถมดินนั้นได้ หากเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่าความเสียหายได้เกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นสามารถออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ขุดดิน ผู้ถมดิน หรือเจ้าของที่ดินหยุดการขุดดินหรือถมดิน หรือจัดการแก้ไขการขุดดินหรือถมดินนั้นได้ กรณีนี้ ผู้ว่าการหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการมอบหมายมีอำนาจในการออกคำสั่งให้หยุดกระทำการดังกล่าว รวมถึงการใช้บทกำหนดโทษและเปรียบเทียบปรับได้หรือไม่

ข. กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

๒.๔ อำนาจในการพิจารณาอนุมัติ อนุญาต หรือรับแจ้งตามมาตรา ๔๒ มีขอบเขตเฉพาะการพิจารณาอนุญาตหรือรับแจ้งการปลูกสร้างอาคารเท่านั้น หรือรวมถึงการอื่นด้วย เช่น การดัดแปลงอาคาร เคลื่อนย้ายอาคาร รื้อถอนอาคาร การโอนใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต หรือการรับรองการใช้อาคาร

๒.๕ ตามมาตรา ๔๒ กำหนดให้ผู้ว่าการหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการมอบหมายเป็นเจ้าพนักงานหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจในการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายดังกล่าวด้วย แต่มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ไม่ได้กำหนดให้ “ผู้ว่าการ” เป็นเจ้าพนักงานท้องถิ่นไว้ ดังนั้น ผู้ว่าการหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการมอบหมายจะหมายถึงเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคารฯ หรือไม่ หากผู้ว่าการหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการมอบหมายมีฐานะเป็นเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๔๒ แล้ว มีประเด็นหรือ ดังนี้

๑) ผู้ว่าการหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการมอบหมายจะมีอำนาจในการแต่งตั้งนายตรวจหรือนายช่างเพื่อการปฏิบัติงานภายใต้พระราชบัญญัติควบคุมอาคารฯ ได้หรือไม่

๒) ตามมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคารฯ กรณีที่มีการก่อสร้างอาคาร ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารโดยฝ่าฝืน เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร ผู้ควบคุมงาน ผู้ดำเนินการ ลูกจ้าง หรือบิรวารของบุคคลดังกล่าวระงับการกระทำนั้นได้ หรือห้ามมิให้บุคคลใดใช้หรือเข้าไปในส่วนใด ๆ ของอาคาร หรือบริเวณที่มีการกระทำดังกล่าว และจัดให้มีเครื่องหมายแสดงการห้ามนั้นไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ อาคารหรือบริเวณดังกล่าว และมีคำสั่งตามมาตรา ๔๑ หรือมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคารฯ กรณีนี้ผู้ว่าการหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการมอบหมายมีอำนาจตามมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคารฯ ด้วยหรือไม่

๓) ตามหมวด ๗ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคารฯ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ประกาศเขตเพลิงไหม้หรือการปรับปรุงเขตเพลิงไหม้ ดังนั้น กรณีหากเกิดเหตุเพลิงไหม้ในพื้นที่นิคมอุตสาหกรรม ผู้ว่าการหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการมอบหมายมีอำนาจหรือมีหน้าที่ในการดำเนินการที่เกี่ยวข้องเมื่อเกิดเหตุเพลิงไหม้ได้หรือไม่

๔) ตามมาตรา ๖๔ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคารฯ กำหนดให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหักเงินค่าธรรมเนียมการตรวจแบบแปลนก่อสร้าง หรือตัดแปลงอาคารที่ได้รับจากผู้ขอรับใบอนุญาตหรือผู้แจ้งตามมาตรา ๓๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคารฯ ไว้ได้ไม่เกินร้อยละสิบของค่าธรรมเนียมดังกล่าว เพื่อนำมาจัดสรรเป็นเงินค่าตอบแทนให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ตรวจแบบแปลนก่อสร้างหรือตัดแปลงอาคาร นายช่าง และนายตรวจ ดังนั้น เจ้าหน้าที่ผู้ตรวจแบบแปลนก่อสร้างอาคารหรือตัดแปลงอาคาร นายช่าง และนายตรวจที่ได้รับการแต่งตั้งจากผู้ว่าการหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการมอบหมายมีสิทธิจะได้รับเงินค่าตอบแทนดังกล่าวด้วยหรือไม่

ค. กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

๒.๖ ตามมาตรา ๔๒ กำหนดให้ผู้ว่าการหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการมอบหมายเป็นเจ้าพนักงานหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจในการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายดังกล่าวด้วย แต่มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ไม่ได้กำหนดให้ “ผู้ว่าการ” เป็นเจ้าพนักงานท้องถิ่นไว้ ดังนั้น ผู้ว่าการหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการมอบหมายจะหมายถึงเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุขฯ หรือไม่

๒.๗ ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุขฯ ได้ให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขเป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานสาธารณสุข ดังนั้น การแต่งตั้งเจ้าพนักงานสาธารณสุขเพื่อดำเนินการตามมาตรา ๔๒ ยังคงเป็นอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขหรือไม่ หรือเป็นอำนาจของผู้ว่าการหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการมอบหมายในการแต่งตั้งหรือกระทำการเป็นเจ้าพนักงานสาธารณสุขเพื่อดำเนินการดังกล่าว

๒.๘ ภายใต้มาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุขฯ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติเพื่อกำหนดค่าธรรมเนียมได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และข้อเท็จจริงปรากฏว่าค่าธรรมเนียมของแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีอัตราที่ต่างกัน กรณีนี้หากพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมตั้งอยู่ในพื้นที่เขตอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากกว่าหนึ่งแห่งขึ้นไป กนอ. จะเรียกเก็บค่าธรรมเนียมดังกล่าวตามข้อบัญญัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใด หรือ กนอ. สามารถออกข้อกำหนดเพื่อเรียกเก็บค่าธรรมเนียมดังกล่าวให้สอดคล้องกับกฎกระทรวงดังกล่าวได้หรือไม่

ง. กฎหมายว่าด้วยโรงงาน

๒.๙ อำนาจหน้าที่ของผู้ว่าการหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการมอบหมายตามมาตรา ๔๒ จะหมายความรวมถึงกรณีดังต่อไปนี้ ด้วยหรือไม่

๑) อำนาจในการพิจารณาอนุญาตในส่วนที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน มีขอบเขตเฉพาะการพิจารณาอนุญาตตั้งโรงงานเท่านั้น หรือรวมถึงการอื่นด้วย เช่น การขอย้ายโรงงาน การต่ออายุโรงงาน การโอนกิจการโรงงาน การพักหรือหยุดกิจการโรงงาน หรือการเลิกกิจการโรงงาน

๒) อำนาจในการขึ้นทะเบียนผู้ควบคุมมลพิษ ความปลอดภัย หน่วยฝึกอบรมบุคลากร สิ่งแวดล้อม ความปลอดภัย และการให้โรงงานบางจำพวกจัดทำรายงานเพื่อให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบ กำกับดูแล และติดตามผลการรายงานดังกล่าวตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕

๓) อำนาจในการแต่งตั้งคณะกรรมการทดสอบกลิ่นเพื่อทดสอบมาตรฐานความปลอดภัยทางกลิ่นจากโรงงานตามข้อ ๖ แห่งกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานและวิธีการตรวจสอบกลิ่นในอากาศจากโรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๘

๔) ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติโรงงานฯ ได้กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ดังนั้น ผู้ว่าการหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการมอบหมายถือว่าเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติโรงงานฯ แล้วหรือไม่เนื่องจากปัจจุบันพนักงาน กนอ. จะปฏิบัติงานในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติโรงงานฯ ได้ก็ต่อเมื่อมีคำสั่งแต่งตั้งจากกระทรวงอุตสาหกรรมก่อน

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) ได้พิจารณาข้อหารือของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย โดยมีผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม (สำนักงานปลัดกระทรวง) และผู้แทนการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่า มีประเด็นข้อกฎหมายที่จะต้องพิจารณารวมสามประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง การดำเนินการของผู้ว่าการหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการมอบหมายตามมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๒ มีขอบเขตเพียงใด

เห็นว่า การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) เป็นรัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่ออำนวยความสะดวกและให้บริการในการดำเนินงานของผู้ประกอบอุตสาหกรรมและผู้ประกอบพาณิชยกรรมในด้านต่าง ๆ ในนิคมอุตสาหกรรม ประกอบกับมาตรา ๔๒^๑ แห่งพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดให้การพิจารณาอนุมัติ อนุญาต ออกใบอนุญาต ให้ความเห็นชอบ หรือรับจดทะเบียนหรือรับแจ้งตามกฎหมายว่าด้วยการขุดดินและถมดิน กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข และกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าการหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการมอบหมาย โดยมีเจตนารมณ์เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบอุตสาหกรรมและผู้ประกอบพาณิชยกรรม ให้ได้รับบริการภาครัฐแบบเบ็ดเสร็จครบวงจร ณ จุดเดียว (One Stop Service) อันเป็นการส่งเสริมให้มีการประกอบอุตสาหกรรมและการประกอบพาณิชยกรรมภายในประเทศมากยิ่งขึ้น

มาตรา ๔๒ การดำเนินการหรือการกระทำใดของผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบพาณิชยกรรมที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายดังต่อไปนี้ หากกฎหมายกำหนดให้ผู้ดำเนินการหรือผู้กระทำได้ได้รับ อนุมัติ อนุญาต ใบอนุญาต หรือความเห็นชอบจากหน่วยงานของรัฐหรือคณะกรรมการตามกฎหมายนั้น หรือต้องจดทะเบียนหรือแจ้งต่อหน่วยงานของรัฐหรือคณะกรรมการตามกฎหมายนั้นก่อน ให้ถือว่าผู้ว่าการหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการมอบหมายเป็นผู้มีอำนาจอนุมัติ อนุญาต ออกใบอนุญาต หรือให้ความเห็นชอบ หรือเป็นผู้มีอำนาจในการรับจดทะเบียนหรือรับแจ้งตามกฎหมายนั้นด้วย

(๑) กฎหมายว่าด้วยการขุดดินและถมดิน

(๒) กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

(๓) กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

(๔) กฎหมายว่าด้วยโรงงาน

เมื่อได้รับอนุมัติ อนุญาต ใบอนุญาต หรือความเห็นชอบจากผู้ว่าการหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการมอบหมายตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ถือว่าผู้ดำเนินการหรือผู้กระทำการนั้นได้รับอนุมัติ อนุญาต ใบอนุญาต หรือความเห็นชอบจากหน่วยงานของรัฐหรือคณะกรรมการตามกฎหมายนั้นแล้ว หรือได้จดทะเบียนหรือแจ้งต่อหน่วยงานของรัฐหรือคณะกรรมการตามกฎหมายนั้นแล้ว และให้ผู้ว่าการหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการมอบหมายมีฐานะเป็นเจ้าพนักงานหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายดังกล่าวด้วย

(มีต่อหน้าถัดไป)

เมื่อพิจารณาบทบัญญัติมาตรา ๔๒^๒ แห่งพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยฯ จะเห็นได้ชัดเจนว่า ในการดำเนินการหรือการกระทำใดของผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการพาณิชย์กรรมที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายว่าด้วยการขุดดินและถมดิน กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข และกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ภายในนิคมอุตสาหกรรมหากกฎหมายดังกล่าวกำหนดให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการพาณิชย์กรรมต้องได้รับอนุมัติ อนุญาต ใบอนุญาต หรือความเห็นชอบจากหน่วยงานของรัฐหรือคณะกรรมการตามกฎหมายนั้น หรือต้องจดทะเบียนหรือแจ้งต่อหน่วยงานของรัฐหรือคณะกรรมการตามกฎหมายดังกล่าวก่อน ให้ถือว่าผู้ว่าการหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการมอบหมายเป็นผู้มีอำนาจอนุมัติ ฯลฯ ตามกฎหมายดังกล่าว รวมถึงบรรดาการดำเนินการต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการอนุมัติ ฯลฯ ทั้งหมดตามกฎหมายที่กล่าวมาข้างต้นนั้นด้วย เช่น การตรวจสอบข้อเท็จจริง การออกคำสั่งให้ปรับปรุงแก้ไข การพักใช้ใบอนุญาต การเพิกถอนใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต หรือการโอนใบอนุญาต เป็นต้น ซึ่งเป็นไปตามเจตนารมณ์ของมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยฯ ที่ประสงค์จะอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการ เพราะหากมิได้กำหนดไว้เช่นนั้นแล้ว กนอ. จะไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างครบถ้วนตามเจตนารมณ์ของกฎหมายเหล่านั้นได้ และเมื่อผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการได้รับอนุมัติ ฯลฯ จากผู้ว่าการหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการมอบหมายแล้ว ให้ถือว่าผู้ดำเนินการหรือผู้กระทำการนั้นได้รับอนุมัติ ฯลฯ จากหน่วยงานของรัฐหรือคณะกรรมการตามกฎหมายดังกล่าว หรือได้จดทะเบียนหรือแจ้งต่อหน่วยงานของรัฐหรือคณะกรรมการตามกฎหมายดังกล่าวด้วยแล้ว

สำหรับประเด็นเกี่ยวกับการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการขุดดินและถมดิน กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข และกฎหมายว่าด้วยโรงงาน นั้น เห็นว่า เมื่อมาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยฯ ได้กำหนดให้ผู้ว่าการหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการมอบหมายมีฐานะเป็นเจ้าพนักงานหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายดังกล่าวไม่ว่ากฎหมายนั้นจะเรียกชื่ออย่างไร เช่น พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการขุดดินและถมดิน เจ้าพนักงานท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ดังนั้น ผู้ว่าการหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการมอบหมายจึงเป็นเจ้าพนักงานหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นโดยผลของบทบัญญัติดังกล่าวโดยไม่จำเป็นต้องได้รับการแต่งตั้งตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นอีก รวมทั้งมีอำนาจบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นด้วย

(ต่อจากเชิงอรรถที่ ๑)

ในการอนุมัติ อนุญาต ออกใบอนุญาต ให้ความเห็นชอบ หรือรับจดทะเบียนหรือรับแจ้งตามวรรคสอง ผู้ว่าการหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการมอบหมายต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามกฎหมายนั้น และเมื่อดำเนินการแล้ว ให้แจ้งหน่วยงานของรัฐหรือคณะกรรมการตามกฎหมายนั้นหรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานด้วย เพื่อประโยชน์แห่งการนี้หน่วยงานของรัฐหรือคณะกรรมการตามกฎหมายนั้นหรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องจะกำหนดให้แจ้งโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

^๒โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น

อย่างไรก็ดี หากการดำเนินการเรื่องอื่นใดที่กฎหมายว่าด้วยการนั้นมิได้กำหนดให้เป็นอำนาจของเจ้าพนักงานหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือเป็นการใช้อำนาจเฉพาะเรื่อง ซึ่งอยู่นอกเหนือไปจากขอบเขตของการดำเนินการตามมาตรา ๔๒^๓ หรือการดำเนินการอื่นใด ที่กฎหมายว่าด้วยการนั้นได้กำหนดให้มีผู้ใช้อำนาจในเรื่องนั้นไว้เป็นการเฉพาะแล้ว เช่น การสั่งปิดโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน กรณีนี้ย่อมเป็นไปตามที่กฎหมายว่าด้วยการนั้นกำหนดไว้ นอกจากนี้ โดยที่กฎหมายว่าด้วยการนั้นได้กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการอนุมัติ ฯลฯ ไว้เป็นบทกฎหมายทั่วไปแล้ว และมาตรา ๔๒ มิได้กำหนดให้อำนาจแก่ผู้ว่าการหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการมอบหมายในการดำเนินการออกกฎหมายลำดับรองในเรื่องดังกล่าวไว้ ดังนั้น กนอ. จึงไม่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะออกกฎหมายลำดับรองเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการอนุมัติ ฯลฯ ไว้เป็นการเฉพาะได้แต่อย่างใด

ประเด็นที่สอง การดำเนินการของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ในการเรียกเก็บค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่าย หรือค่าอื่นใดตามมาตรา ๔๒/๒ แห่งพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๒ จะต้องดำเนินการอย่างไร

เห็นว่า โดยที่มาตรา ๔๒/๒ วรรคหนึ่ง^๔ แห่งพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดให้การอนุมัติ อนุญาต ออกใบอนุญาต ให้ความเห็นชอบ หรือรับจดทะเบียนหรือรับแจ้งตามมาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๒/๑^๕ ให้ กนอ. มีอำนาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่าย หรือค่าอื่นใดที่กฎหมาย ข้อบัญญัติ หรือเทศบัญญัติ ว่าด้วยการนั้นกำหนดไว้ และให้นำส่งหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่าย หรือค่าอื่นใดนั้น โดยวิธีการนำส่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามที่ได้ตกลงกัน และความในวรรคสอง กำหนดให้ กนอ. มีอำนาจในการเรียกเก็บค่าบริการในการดำเนินการเรียกเก็บค่าธรรมเนียม ฯลฯ ตามอัตราที่คณะกรรมการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยกำหนด แต่ต้องไม่เกินอัตราร้อยละสิบของค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บ และให้ค่าบริการนั้นเป็นรายได้ของ กนอ.

^๓โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น

^๔มาตรา ๔๒/๒ ในการอนุมัติ อนุญาต ออกใบอนุญาต ให้ความเห็นชอบ หรือรับจดทะเบียน หรือรับแจ้งตามมาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๒/๑ ให้ กนอ. มีอำนาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่าย หรือค่าอื่นใดที่กฎหมาย ข้อบัญญัติ หรือเทศบัญญัติว่าด้วยการนั้นกำหนดไว้ และให้นำส่งหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่าย หรือค่าอื่นใดนั้น ตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามที่ได้ตกลงกัน

ให้ กนอ. มีอำนาจเรียกเก็บค่าบริการในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งเพิ่มเติมได้ตามอัตราที่คณะกรรมการกำหนด แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินอัตราร้อยละสิบของค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บตามวรรคหนึ่ง และให้ค่าบริการนั้นเป็นรายได้ของ กนอ.

^๕มาตรา ๔๒/๑ การดำเนินการหรือการกระทำใดภายในนิคมอุตสาหกรรมที่กฎหมายอื่นใด นอกจากที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๒ กำหนดให้ผู้ดำเนินการหรือผู้กระทำได้รับอนุมัติ อนุญาต ใบอนุญาต หรือความเห็นชอบจากหน่วยงานของรัฐหรือคณะกรรมการตามกฎหมายนั้น หรือต้องจดทะเบียนหรือแจ้งต่อหน่วยงานของรัฐหรือคณะกรรมการตามกฎหมายนั้นก่อน ผู้มีอำนาจอนุมัติ อนุญาต ออกใบอนุญาต หรือให้ความเห็นชอบ หรือผู้ที่มีอำนาจในการรับจดทะเบียนหรือรับแจ้งตามกฎหมายนั้นจะมอบอำนาจเป็นหนังสือให้ผู้ว่าการหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการมอบหมายเป็นผู้มีอำนาจปฏิบัติการแทนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายดังกล่าวกำหนดก็ได้

ดังนั้น จากบทบัญญัติดังกล่าวจึงเห็นได้อย่างชัดเจนว่า กนอ. มีอำนาจในการเรียกเก็บค่าธรรมเนียม ฯลฯ แทนหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจในการเรียกเก็บ โดย กนอ. จะต้องนำส่งค่าธรรมเนียม ฯลฯ ที่เรียกเก็บทั้งหมดนั้นให้แก่หน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจเรียกเก็บต่อไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ได้ตกลงกัน อย่างไรก็ตาม กนอ. มีอำนาจเรียกเก็บค่าบริการเพิ่มเติมในการดำเนินการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามที่กฎหมาย ข้อบัญญัติ หรือเทศบัญญัติว่าด้วยการนั้นกำหนดไว้ได้ เพื่อเป็นรายได้ของ กนอ. ได้ รวมถึงกรณีที่กฎหมายว่าด้วยการนั้นได้กำหนดหลักเกณฑ์อื่นใดที่เกี่ยวข้องกับค่าธรรมเนียมไว้เป็นการเฉพาะ เช่น กรณีตามมาตรา ๖๔ ทวิ^๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหักเงินค่าธรรมเนียมการตรวจแบบแปลนก่อสร้างหรือตัดแปลงอาคารที่ได้รับจากผู้ขอรับใบอนุญาตหรือผู้แจ้งตามมาตรา ๓๙ ทวิ^๕ ไว้ได้ไม่เกินร้อยละสิบของเงินค่าธรรมเนียมดังกล่าว เพื่อนำมาจัดสรรเป็นเงินค่าตอบแทนให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ตรวจแบบแปลนก่อสร้างหรือตัดแปลงอาคาร นายตรวจหรือนายช่างได้ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่กำหนดในข้อบัญญัติท้องถิ่น กรณีนี้ กนอ. ย่อมมีอำนาจตามกฎหมายที่จะดำเนินการหักเงินค่าธรรมเนียมดังกล่าวและจัดสรรเป็นเงินค่าตอบแทนให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการตามกฎหมายได้

สำหรับประเด็นเกี่ยวกับการจัดเก็บและการนำส่งค่าธรรมเนียม ฯลฯ ตามมาตรา ๔๒/๒^๔ แห่งพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยฯ ในกรณีที่นิคมอุตสาหกรรมตั้งอยู่ในพื้นที่ของหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจตามกฎหมายมากกว่าหนึ่งองค์กร นั้น เห็นว่า เมื่อมาตรา ๔๒วรรคสาม^๕ แห่งพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยฯ ได้กำหนดให้การอนุมัติ อนุญาต ออกใบอนุญาต ให้ความเห็นชอบ หรือรับจดทะเบียนหรือรับแจ้ง ผู้ว่าการหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการมอบหมายต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น หากในกรณีที่พื้นที่นิคมอุตสาหกรรมตั้งอยู่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจตามกฎหมายมากกว่าหนึ่งองค์กรหรือแต่ละองค์กรมีการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการอนุมัติ ฯลฯ หรือกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม ฯลฯ ไว้แตกต่างกัน ดังนั้น ในทางปฏิบัติ กนอ. และหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องสามารถใช้กลไกทางการบริหารราชการในการทำความเข้าใจร่วมกันว่าจะอาศัยหลักเกณฑ์หรืออัตราค่าธรรมเนียมของหน่วยงานของรัฐใด เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการดำเนินงานได้ และหาก กนอ. ได้มีการเรียกเก็บค่าธรรมเนียม ฯลฯ ตามหลักเกณฑ์

มาตรา ๖๔ ทวิ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหักเงินค่าธรรมเนียมการตรวจแบบแปลนก่อสร้างหรือตัดแปลงอาคารที่ได้รับจากผู้ขอรับใบอนุญาตหรือผู้แจ้งตามมาตรา ๓๙ ทวิ ไว้ได้ไม่เกินร้อยละสิบของเงินค่าธรรมเนียมดังกล่าว เพื่อนำมาจัดสรรเป็นเงินค่าตอบแทนให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ตรวจแบบแปลนก่อสร้างหรือตัดแปลงอาคาร นายช่าง และนายตรวจได้ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่กำหนดในข้อบัญญัติท้องถิ่น

มาตรา ๓๙ ทวิ ผู้ใดจะก่อสร้าง ตัดแปลง หรือรื้อถอนอาคาร โดยไม่ยื่นคำขอรับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นก็ได้ โดยการแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบที่คณะกรรมการควบคุมอาคารกำหนด พร้อมด้วยเอกสารและหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบดังกล่าว โดยอย่างน้อยต้องแจ้งข้อมูลและยื่นเอกสารและหลักฐาน ดังต่อไปนี้

ฯลฯ

ฯลฯ

๔โปรดดูเชิงอรรถที่ ๔, ข้างต้น

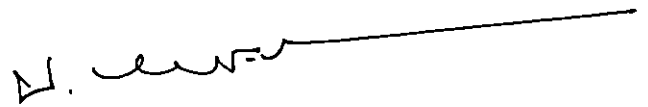
๕โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น

ของหน่วยงานของรัฐใดแล้วก็ย่อมต้องนำส่งค่าธรรมเนียม ฯลฯ ให้แก่หน่วยงานของรัฐนั้นต่อไป ตามที่มาตรา ๔๒/๒ วรรคหนึ่ง^{๙๐} กำหนดไว้

ประเด็นที่สาม ผู้ว่าการหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการมอบหมายมีอำนาจในการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้หรือไม่

เห็นว่า เมื่อได้พิจารณาในประเด็นที่หนึ่งแล้วว่า มาตรา ๔๒^{๙๑} แห่งพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยฯ กำหนดให้ผู้ว่าการหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการมอบหมายมีอำนาจในส่วนที่เกี่ยวกับการอนุมัติ การอนุญาต การออกใบอนุญาต การให้ความเห็นชอบ หรือการรับจดทะเบียนหรือการรับแจ้งตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น โดยมีได้กำหนดให้ผู้ว่าการหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการมอบหมายมีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์บรรดาคำสั่งที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการอนุมัติ ฯลฯ ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นไว้ การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์จึงเป็นเรื่องที่อยู่นอกเหนือจากอำนาจตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๒ ดังกล่าว ประกอบกับกฎหมายว่าด้วยการขุดดินและถมดิน กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข และกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ได้กำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับการอุทธรณ์ไว้เป็นการเฉพาะแล้ว ด้วยเหตุนี้ อำนาจในการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการอนุมัติ ฯลฯ ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น จึงเป็นอำนาจของผู้มีอำนาจวินิจฉัยอุทธรณ์หรือคณะกรรมการที่มีอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นที่จะเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามที่กฎหมายว่าด้วยการนั้นกำหนดไว้ ดังนั้น ผู้ว่าการหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการมอบหมายจึงไม่มีอำนาจในการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการอนุมัติ ฯลฯ ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

อนึ่ง คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) มีข้อสังเกตว่า ประเด็นปัญหาตามที่ กนอ. ได้หารือมาในครั้งนี ในบางประเด็นที่คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) ยังมิได้ให้ความเห็นนั้น เป็นปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการขุดดินและถมดิน กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข และกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ซึ่งยังไม่ปรากฏข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในทางปฏิบัติอันเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ของ กนอ. หรือมีข้อโต้แย้งระหว่างหน่วยงานของรัฐที่ต้องบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นแต่อย่างใด ดังนั้น สมควรที่ กนอ. จะได้หารือประเด็นปัญหาดังกล่าวกับหน่วยงานผู้รักษาการตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นก่อนตามหลักการบริหารราชการแผ่นดิน หากเป็นปัญหาข้อกฎหมายที่ไม่สามารถหาข้อยุติได้ จึงหารือต่อสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(นายปรกรณ์ นิลประพันธ์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กันยายน ๒๕๖๓

^{๙๐}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๔, ข้างต้น

^{๙๑}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น